

Yargıtay 11. HD E.2025/6547 K.2026/3306 (08.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/6547 E. , 2026/3306 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/198 Esas, 2025/1237 Karar

KARAR : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 2. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2021/95 E., 2023/251 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davacının "... ile ..." isimli çizgi animasyon yapımında ... karakterini seslendiren kişi olması sebebi ile icracı sanatçı olduğunu, bu kapsamda davacıdan izin alınmadan eserin ... Çocuk, ..., ... vs. gibi çeşitli mecralarda ticari amaçlı olarak kullanıldığını, bu kullanımların davacıya ait olan mali haklardan çoğaltma ve yayma hakkının ihlali niteliğinde olduğunu, aynı zamanda haksız hareket teşkil ettiğini ileri sürerek 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun (FSEK) 68. maddesi uyarınca şimdilik 1.000,00 TL ve ayrıca manevi hakların ihlal edilmesi sebebi ile de aynı Kanun'un 70. maddesi uyarınca 50.000,00 TL manevi tazminatın davalılardan alınarak davacıya verilmesini ve tecavüzün ref'ine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1.Davalı ... vekili cevap dilekçesinde; sessiz kalma yolu ile hak kaybının olduğunu, davalı ... ile ... arasındaki sözleşme kapsamında davaya konu yayının 01.11.2009 yılında yayınlandığını, o tarihten beri davacının herhangi bir talepte bulunmadığını. Şu anda dava açmasının dürüstlük kurallarına aykırı olduğunu, zamanaşımı ve yetki itirazında bulunduklarını, davacının kendi rızası ile seslendirme yaptığını ve bu kapsamda kendisine ödemelerin yapıldığını, dava konusu yapıma ilişkin hak sahiplerinden izin alınması hususunda tüm sorumluluğun diğer davalı şirkete ait olduğunu, ...'nin bu konuda sorumlu olmadığını, diğer davalı ile ... arasında düzenlenen sözleşme kapsamında davaya konu eser üzerinde ...'nin mali hak sahibi olduğunu, hem tazminat hem ref talebinde bulunulmasının mümkün olmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

2.Davalı ... Reklam... Ltd. Şti. vekili cevap dilekçesinde; talebin zamanaşımına uğradığını davacının 12 yıl boyunca herhangi bir talepte bulunmadığını, davalı film yapımcısının mali haklarının bağımsız olarak kullanabileceğini, tazminat taleplerinin fahiş olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacının "... İLE ..." isimli çizgi filmde ... karakterini seslendirdiği, çizgi filmlerde özellikle karakterlerin çocuk olması, çizgi filmin de çocuklara yönelik olarak yapılmış olması davacının ... karakterini

seslendirirkenki sanatsal becerisi ve seslendirme tekniği de dikkate alındığında çizgi filme sesi ile hususiyet kattığı, bu sebeple de icracı sanatçı olduğu yönünde hem bilirkişi raporu hem de mahkemece kanaat oluştuğu, davacının icracı sanatçı sıfatıyla davaya konu çizgi filmin çeşitli internet platformlarında oynatılması sebebiyle davalı yapımcı ... Ltd. Şti. ile aralarında düzenlenmiş olan sözleşme haricinde mali ve manevi hak talebinde bulunulup bulunulmayacağına dair yapılan değerlendirmede, davacı ile davalı yapımcı ... arasında herhangi bir yazılı sözleşme olmamakla birlikte davalı ile davacı arasında sözlü olarak bir sözleşme kurulduğu ve bu sözleşme kapsamında davalının seslendirme yaptığı, davaya konu çizgi filmin seslendirmesinin dosya kapsamına göre 01.11.2009 tarihinden başlamak üzere yapıldığı, davacı tarafından davanın açıldığı 2021 yılına kadar geçen 12 yıllık süre zarfında seslendirme ücretlerini almadığı yönünde bir itiraz, ihtarname ve dava olmadığı gibi yine davalı ...'nın yapımcısı olduğu "... İLE... YOLCUSU" isimli sinema filminde de 2016 yılında seslendirme yaptığı hususu da dikkate alındığında davalının seslendirme işi sebebiyle davalı ...'dan ücretlerini aldığı kabulü gerektiği, davacının "... İLE ..." çizgi filminin çeşitli platformlarda gösterilmesi sebebiyle davalı yapımcı ile aralarında kurulmuş olan sözlü sözleşme ile davalı yapımcıya mali hakların devri ve temsili konusunda izin vermiş olup bu iznin bahse konu çizgi filmin başka mecralarda da yayınlanmasına muvafakat anlamına geldiği, nitekim Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2013/14094 E., 2014/3792 K. sayılı kararında da belirtildiği üzere icracı sanatçının edimini yerine getirdikten sonra yapımcıya vermiş olduğu iznin o tarihteki mevcut ve olağan iletişim ve temsil vasıtaları yoluyla temsil ve umuma iletim haklarını da kapsadığının kabulü gerektiği, davaya konu çizgi film bölümlerinin ilk tespitini yapan davalının film yapımcısı olarak bu tespitler üzerinde müstakil hak sahibi olacağı, davacının seslendirme ücretlerini aldığı yönünde aradan geçen 12 yıllık süre de dikkate alındığında kanaat oluşması sebebiyle davaya konu çizgi filmin başka mecralarda yayınlanması halinde davacının mali hak talep edemeyeceği sonucuna ulaşılmış bu sebeple mali yönden davanın reddine karar vermek gerektiği, manevi talep yönünden ise davaya konu seslendirmelerin davacının seslendirmeleri değiştirilmeksizin yayınlandığı, FSEK'te manevi haklar başlığı altında sayılan umuma arz salahiyeti, adın belirtilmesi salahiyeti, eserde değişiklik yapılması gibi manevi hakların ihlal edilmediği, bu sebeple FSEK'in 70. maddesi uyarınca da manevi hak taleplerinin koşullarının oluşmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacı tarafın "... ile ..." isimli eserde ... karakterini seslendirdiği ve icracı sanatçı sıfatına haiz olduğu, ilgili eserin 01.12.2009 tarihinden beri yayınlanmakta olduğu, "... İLE ... KAYIP ZAMAN YOLCUSU" isimli filmdeki ... karakterinin seslendirmesi nedeni ile davacı ile davalılardan ... şirketi arasında yeniden anlaşma yapıldığı ve davacı yanca 05.09.2016 tarihli muvafakatname ile mali hakların devredildiği, davacı tarafça davalı ... şirketine 23.12.2019 tarihli ihtarnamenin gönderildiği, davanın ise 08.06.2021'de açıldığı anlaşılmakla İlk Derece Mahkemesinin kararında da değinilen Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2013/14094 E., 2014/3792 K. sayılı kararında; " TV dizisinin çekimi yapılan bölümlerine ilişkin taraflar edimlerini yerine getirdiklerinden; davacının bu tespitlere izin vermiş sayılacağı ve bu iznin de tespitin yapıldığı tarihteki mevcut ve olağan iletişim ve temsil vasıtaları yoluyla temsil ve umuma iletim haklarını da kapsadığının kabulü gerekir. Bu nedenle, davacının söz konusu TV dizisinin internette gösteriminden dolayı ayrıca oyunculuk ücreti talep etmesi mümkün olmadığından mahkemece davanın reddine karar verilmesi gerekirken" şeklinde belirtilmiş olup, aynı Dairenin benzer yöndeki 2024/5863 E., 2025/3855 K. sayılı, 29.05.2025 tarihli kararı da dikkate alındığında icracı sanatçının edimini yerine getirdikten sonra yapımcıya vermiş olduğu iznin o tarihteki mevcut ve olağan iletişim ve temsil vasıtaları yoluyla temsil ve umuma iletim haklarını da kapsadığının kabulü gerektiği, aradan 10 yıldan

uzun sürenin geçtiği, manevi hak ihlali de ispatlanamadığından İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmesinde usul ve esas yönünde hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, karar, davacı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, "... ile ..." isimli çizgi - animasyon eserde ... karakterini seslendiren davacının icracı sanatçı olarak davaya konu eserin çeşitli platformlarda yayınlanması sebebi ile elde edilen gelir nedeni ile FSEK'in 68. ve 70. maddeleri uyarınca tazminat ile tecavüzün refi istemlerine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığına anlaşılmaya göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine, 08.06.2026 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.